

strany. Stížnost tu vytýká zcela odůvodněně rozsudku neúplnost podle č. 5 § 281 tr. ř. poukazem na to, že při zkoumání viny tohoto obžalovaného nepřihlédl vůbec ke skutečnostem, o nichž se zmiňuje trestní oznámení, že totiž obžalovaný R. byl členem a též vedoucím činitelem úředně rozpuštěných spolků »Jugendverband« (jenž byl průpravou pro Volkssport a sledoval tytéž cíle) a samotného »Volkssportu«, že docházel s L-em do sousedních německých obcí a udržoval styky s vedoucími činiteli tamních S. A. i členy německé národně socialistické strany dělnické a že styky ty udržoval od dob, kdy byl členem »Jugendverbandu«, kdy každého týdne podnikal výlety do sousedního Bavorska a to vždy ve společnosti členů »Jugendverbandu«.

Stížnosti sluší potud přisvědčiti, že uvedené okolnosti mají význam pro posouzení věci, poněvadž není vyloučeno, že by byl soud, kdyby je byl náležitě uvážil a zhodnotil, dospěl k jinému přesvědčení o zažalované činnosti obžalovaného R-a. Vždyť bývalé členství v německé národně socialistické straně, k němuž se obžalovaný R. podle oznámení též četnictvu doznal, dále jeho účast v propagačních organizacích této strany (Jugendverband, Volkssport), jež měly obdobný úkol jako S. A. v Německu, mohla by nasvědčovati, že byl dobře informován o cílech a snáhách hnutí národně socialistického, ať se projevovalo na kterékoliv straně státních hranic jakož i býti dokladem jeho případné snahy o propagaci tohoto hnutí. Rovněž jeho čilé styky s předními, byť i jen místními činiteli NSDAP. a SA. v Německu, v trestním oznámení napovězené a nevyvrácené mohly rovněž dáti soudu popud k úvahám o tom, nakolik mohly neb i musily přivést obžalovaného R-a k seznání programových zásad hnutí hitlerovského.

Čís. 4916.

Operujúci lekár, ktorý pri operácii pacienta upotrebil pomoci vyškoleného personálu a zachoval záruky uznané lekárskou vedou za postačujúce k spoľahlivému prevedeniu operácie, není trestne zodpovedný za ťažké poškodenie na tele operovanej osoby, spôsobené tým, že v jej tele ostal tampon alebo rúška.

(Rozh. zo dňa 3. februára 1934, Zm III 414/33.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti Dr. T. S., obžalovanému z prečinu podľa § 310, odst. I. tr. zák., na základe verejného pojednania o zmätočnej sťažnosti náhradnej súkromej žalobníčky takto sa úsnie so l: Zmätočná sťažnosť, pokiaľ uplatňuje dôvod zmätku podľa § 385 č. 1 a) tr. p., sa zamietá, ináč sa odmieta.

Z d ô v o d o v :

Pokiaľ zmätočná sťažnosť uplatňuje dôvod zmätku podľa § 385 č. 1 a) tr. p., je bezzákladná. Odvolací súd zistivši, že obžalovaný pre-

vádzať operáciu pri asistencii troch lekárov, z ktorých jeden bol inštrumentárom a mal povinnosť kontrolovať počet tamponov a rúšok, a po operácii hlásiť operujúcemu lekárovi, či tento počet súhlasí s pôvodným počtom, ďalej pri spolupôsobení dvoch ošetrovateľok a dvoch sluhov, správne usudzoval, že obžalovaný mohol sa spoľahnúť na hlásenie vyškoleného asistujúceho personálu, že tampony a rúšky sú v poriadku, že tedy nič z nich neostalo v tele operovanej osoby. Názor zmätočnej sťažnosti, že obžalovaný bol pod sankciou trestného zákona povinný ešte volajakým iným spôsobom sa presvedčiť, či toto hlásenie zodpovedalo skutočnosti, neľze uznať za správny. V tomto smere odvolací súd správne poukázal na to, že pozornosť obžalovaného jako operujúceho lekára musela byť upútaná na tie pre život operovanej osoby veľmi závažné úkony, ktoré on sám vlastnoručne prevádzal. Aj keď svedkovia, ktorí boli prítomní prevedeniu operácie, pre odľahlosť času sa nemohli pamätať na podrobnosti prípadu, vrchný súd, keď nebol opak toho dokázaný, mohol, hľadiac k obvyklému postupu, zachovávanému pri operáciách na klinike, prijať jako skutkový predpoklad svojho rozsudku, že asistujúci personál v tomto prípade skutočne hlásil obžalovanému na konci operácie, že tampony a rúšky sú v poriadku. Odvolací súd tiež správne usudzoval, že keď obžalovaný cieľom spoľahlivejšieho prevedenia operácie upotrebil pomoci vyškoleného personálu a tým vo svojej osobe zachoval kautely, uznané podľa pravidiel lekárskej vedy za postačujúce pri prevádzaní operácie, nemôže sa na neho uvaliť trestná zodpovednosť, aj keď bolo pri operácii privodené ťažké ublíženie na tele osoby operovanej, spôsobené tým, že obžalovaný zašil operačnú ranu, v ktorej ostala rúška. Neľze za stavu vecí, v tomto prípade zisteného, súhlasiť s názorom zmätočnej sťažnosti, že za toto ublíženie na tele je trestne zodpovedný obžalovaný len preto, že sám sa nepresvedčil, či v operačnej rane nezostala rúška. Dôvod zmätku podľa § 385 č. 1 a) tr. p. sa tu tedy nevyskytuje.

Čís. 4917.

Skutkové podstaty zločinů podle § 214 tr. zák., podle §§ 2, 12 č. 1 al. 2 zák. na ochr. rep. a přečinu podle § 17 č. 1 al. 2 zák. na ochr. rep.

Nejde o zločin § 214 tr. zák. ani o zločin § 12 č. 1 al. 2 zák. na ochr. rep., neoznámil-li kdo čsl. úřadům, že čsl. státní příslušník slouží v úderných oddílech (SA.) v Německu, zvěděl-li o tom teprve, když již zločin ten (§ 2 zák. na ochr. rep.) byl dokonán.

(Rozh. ze dne 7. února 1934, Zm I 940/33.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl po ústním líčení zmateční stížnost státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Plzni ze dne 26. září 1933, pokud napadla rozsudek ve výroku, jímž byl obžalovaný zproštěn podle § 259 čís. 2 tr. ř. z obžaloby pro zločin podle § 214 tr. zák.